

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 291/2011

z dnia 24 marca 2011 r.

w sprawie nieodzwonnych zastosowań substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do celów laboratoryjnych i analitycznych w Unii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1005/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wycofała się już z produkcji i konsumpcji kontrolowanych substancji w przypadku większości zastosowań. Komisja jest zobowiązana do określenia nieodzwonnych laboratoryjnych i analitycznych zastosowań dla substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory.
- (2) Decyzja XXI/6 Stron protokołu montrealskiego konsoliduje obecnie obowiązujące decyzje i rozszerza ogólne wyłączenie do zastosowań laboratoryjnych i analitycznych na okres od dnia 31 grudnia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. dla wszystkich kontrolowanych substancji z wyjątkiem wodorochlorofluorowęglowodorów, zezwalając tym samym na produkcję i konsumpcję nieodzwonne dla zaspokojenia potrzeb wynikających z nieodzwonnych zastosowań laboratoryjnych i analitycznych substancji kontrolowanych, z zastrzeżeniem warunków określonych w protokole montrealskim.
- (3) Decyzja VI/25 Stron protokołu montrealskiego stanowi, że zastosowanie można traktować jako nieodzwonne tylko w przypadku braku odpowiednich z technicznego lub gospodarczego punktu widzenia rozwiązań zastępczych lub substytutów, możliwych do przyjęcia z punktu widzenia ochrony środowiska lub zdrowia. W swoim sprawozdaniu z postępów prac z 2010 r. Zespół ds. Oceny Technologicznej i Ekonomicznej zidentyfikował szereg procedur, w przypadku których istnieją obecnie rozwiązania stanowiące alternatywę dla stosowania

substancji kontrolowanych. W oparciu o tę informację oraz decyzję XXI/6 należy ustanowić wykaz tych zastosowań, dla których są dostępne odpowiednie z technicznego lub gospodarczego punktu widzenia rozwiązania zastępcze, możliwe do przyjęcia z punktu widzenia ochrony środowiska lub zdrowia.

- (4) Należy również ustanowić wykaz dozwolonych nieodzwonnych zastosowań bromku metylu, zgodnie z uzgodnieniami Stron zawartymi w decyzji XVIII/15, oraz tych zastosowań, dla których zgodnie z opinią Zespołu ds. Oceny Technologicznej i Ekonomicznej nie istnieją rozwiązania zastępcze.
- (5) Ponadto należy jasno określić, że stosowanie substancji kontrolowanych dla celów edukacyjnych w szkołach podstawowych i średnich nie może być uznane za nieodzwonne i powinno zostać ograniczone do celów edukacyjnych w szkolnictwie wyższym lub zawodowym. Nie należy również uznawać za nieodzwonne zastosowania substancji kontrolowanych w powszechnie dostępnych zestawach do doświadczeń.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Można udzielić zezwolenia na produkcję, przywóz i stosowanie substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory do wszelkich nieodzwonnych celów laboratoryjnych i analitycznych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 marca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory

1. Następujące zastosowania substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory są uznawane za nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne:
 - a) stosowanie substancji kontrolowanych w charakterze substancji odniesienia lub normy:
 - do kalibracji sprzętu, w którym jest używana substancja kontrolowana,
 - do monitorowania poziomów emisji substancji kontrolowanych,
 - do oznaczania poziomu pozostałości substancji kontrolowanych w wyrobach, roślinach i towarach;
 - b) stosowanie substancji kontrolowanych w laboratoryjnych badaniach toksykologicznych;
 - c) zastosowania laboratoryjne, w których substancja kontrolowana ulega przemianie w wyniku reakcji chemicznej, jak np. wówczas gdy substancja kontrolowana jest stosowana jako substrat;
 - d) stosowanie bromku metylu w laboratorium dla celów porównania skuteczności bromku metylu i jego substytutów;
 - e) stosowanie tetrachlorku węgla jako rozpuszczalnika w reakcjach bromowania z użyciem N-bromoimidu kwasu bursztynowego;
 - f) stosowanie tetrachlorku węgla jako przenośnik łańcucha w reakcjach polimeryzacji wolnorodnikowej;
 - g) wszelkie inne zastosowania laboratoryjne i analityczne, dla których nie istnieją odpowiednie, z technicznego lub gospodarczego punktu widzenia, rozwiązania zastępcze.
2. Następujące zastosowania wszystkich substancji kontrolowanych innych niż wodorochlorofluorowęglowodory nie są uznawane za nieodzwonne zastosowania laboratoryjne i analityczne:
 - a) sprzęt chłodniczy i klimatyzacyjny używany w laboratoriach, w tym chłodzony sprzęt laboratoryjny, taki jak ultrawirówki;
 - b) czyszczenie, odnawianie, naprawa lub odbudowa elementów lub zespołów elektronicznych;
 - c) zabezpieczanie publikacji i archiwów;
 - d) sterylizacja materiałów w laboratoriach;
 - e) wszelkie rodzaje zastosowań w szkołach podstawowych lub średnich;
 - f) jako składniki w powszechnie dostępnych zestawach do doświadczeń, nieprzeznaczonych do stosowania w szkolnictwie wyższym;
 - g) czyszczenie lub suszenie, w tym usuwanie smarów z wyrobów szklanych i innego sprzętu;
 - h) wykrywanie węglowodorów, olejów i smarów w wodzie, glebie, powietrzu lub odpadach;
 - i) badanie na obecność smoły w materiałach do budowy nawierzchni drogowych;
 - j) pobieranie odcisków palców w kryminalistyce;
 - k) badanie na obecność substancji organicznych w węglu;
 - l) jako rozpuszczalnik przy wykrywaniu cyjankobalaminy (witaminy B12) i przy oznaczaniu liczby bromowej;
 - m) metody posługujące się rozpuszczalnością selektywną substancji kontrolowanej, w tym przy wykrywaniu glikozydy z kruszyny amerykańskiej, w wyciągach z tarczycy, przy tworzeniu pikrynianów;
 - n) wstępne zateżanie analitu w chromatografii (np. w chromatografii cieczowej (HPLC), chromatografii gazowej (GC), chromatografii adsorpcyjnej), w absorpcyjnej spektroskopii atomowej (AAS), w spektroskopii emisyjnej ze wzbużeniem plazmowym (ICP), we fluorescencji rentgenowskiej;
 - o) oznaczanie liczby jodowej w tłuszczach i olejach;
 - p) wszelkie inne zastosowania laboratoryjne i analityczne, dla których istnieją odpowiednie, z technicznego lub gospodarczego punktu widzenia, rozwiązania zastępcze.